

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς πρὸς Σάββατον, 3^{ης} πρὸς 4^{ην} /16^{ης} πρὸς 17^{ην} Αὐγούστου 2013, καὶ εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Κυρίου, ἐχειροτονήθη εἰς διάκονον ὁ Ναΐτης μοναχὸς Ἀγάπιος Χατζηπαυλῆς ὑπὸ τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου τῇ κατανυκτικῇ συμμετοχῇ Ἀγιοταφιτῶν, περιλαμβανομένων τῶν Ναϊτῶν Πατέρων, γνωστῶν καὶ προσφιλῶν τοῦ χειροτονηθέντος καὶ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος.

Πρὸ τῆς χειροτονίας ὁ χειροτονῶν Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησε τὸν χειροτονούμενον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Εὐλαβέστατε Ὑποδιάκονε Ἀγάπιε,

«Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνήγαγε»[1] τοὺς Πατέρες τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος σήμερα πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου, γιὰ νὰ συμπροσευχηθοῦμε καὶ νὰ γίνουμε μάρτυρες «τῆς ἀλλοιώσεως τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου»[2], ἡ ὁποία θὰ συμβεῖ ἐντὸς ὀλίγου καὶ θὰ σέ σκεπάσει μέσῳ τῶν ἀναξίων χειρῶν τῆς ἐμῆς ἐλαχιστότητος, γιὰ νὰ σέ καταστήσει διάκονον τῶν αὐτοῦ θείων Μυστηρίων.

Ὁ Μακαριώτατος Πατέρας μας καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ΄ μαζί μέ τὴν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο ἀποφάσισε ὅχι μόνο νὰ σέ ἐντάξει στοὺς κόλπους τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος, ἀλλὰ νὰ σέ τιμήσει καὶ νὰ σέ εἰσαγάγει «εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἀγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοπεῖ τὸ πρόσωπον τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας».[3]

Θά σοῦ ἐπαναλάβω τοὺς λόγους, πού ἀπηύθυνε ὁ Κήρυκας τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τὸν ἀγαπημένο του μαθητὴ Ἀπόστολο Τιμόθεο καὶ τοὺς ὁποίους παρακαλῶ νὰ φυλάττεις, γιὰ νὰ διατηρήσεις ἄσβεστη τὴ φλόγα τῆς πίστεως μέσα σου:

«Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν. Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.»[4]

Ὡς Ἀγιοταφίτης Μοναχὸς καὶ Διάκονος ἡ ἀποστολὴ σου θὰ εἶναι διπλή. Ἐκτός ἀπὸ τὴν φύλαξη καὶ φροντίδα τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐνεπιστεύθη ὁ Κύριος διὰ μέσου τῶν αἰώνων, θὰ ἔχεις καὶ τὴν ποιμαντικὴ εὐθύνη νὰ ὁδηγήσεις ψυχές πρὸς τὴν σωτηρίαν.

Θά γίνεις τό κανάλι, ὁ δρόμος μέσα ἀπὸ τὸν ὁποῖο οἱ πονεμένοι ἀπὸ τίς πίκρες

τῆς ζωῆς ἄνθρωποι θά γνωρίσουν τό Χριστό καί θά βροῦν ἀνάπαυση.

Καί αὐτό θά τό κατορθώσεις μόνο ὅταν καί ἐσύ ὁ ἴδιος ἐφαρμόσεις στόν ἑαυτό σου τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, μέσα ἀπό τό λόγο του στήν ἐπί τοῦ ὅρου ὁμιλία του ἀλλά πολύ περισσότερο μέσα ἀπό τό προσωπικό του παράδειγμα.

Ἡ ἀγάπη, ἡ ὑπακοή, ἡ ὑπομονή, ἡ μακροθυμία, ἡ ἀνεξικακία, ἡ φιλαδελφεία, ἡ δικαιοσύνη, θά πρέπει νά καθορίζουν ἀπό τώρα καί στό ἐξῆς τή συμπεριφορά σου.

Σέ αὐτό τό νέο πνευματικό ἀγῶνα πού ἀνοίγεται μπροστά σου, θά πρέπει νά σηκώσεις ἀγόγγυστα τόν σταυρό σου, ὅπως καί ὁ Χριστός καί θά ἀνέβεις στό δικό σου Γολγοθᾶ ὅπως ὁ Κύριός μας, ἔχοντας ὅμως πάντοτε τήν ἐλπίδα, ὅτι μετά τή σταύρωση θά ἀκολουθήσει ἡ ἀνάσταση.

Σέ ὅλη αὕτη τή στενή καί δύσκολη διαδρομή δέν θά εἶσαι μόνος σου ἀλλά θά ἔχεις συμπαράστατη σου πρῶτα ἀπό ὅλα αὐτόν τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι: «ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὕρήσει αὐτήν.»[5] καί ὁ ὁποῖος ἔδωσε τήν ἀκόλουθη ὑπόσχεση γιά ὅσους ἀποφάσισαν νά θυσιάσουν τίς πρόσκαιρες ἀπολαύσεις αὐτοῦ τοῦ κόσμου γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ: «οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφοὺς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.»[6]

Συμπαράστατες ἐπίσης στόν ἀγῶνα σου θά βρεῖς καί στό πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ' ἀλλά καί σέ ὅλη τήν Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότητα, ἡ ὁποία χαίρεται σήμερα καί ἀγάλλεται συμμετέχουσα στή δική σου χαρά.

Αὕτη ἡ ἀναστάσιμη χαρά, πού πηγάζει ἀπό τόν Πανάγιο καί Ζωοδόχο Τάφο τοῦ Κυρίου μας καί διακατέχει σήμερα ὅλους τοὺς παρευρισκομένους Πατέρες στήν χειροτονία σου, εὐχομαι νά διώχνει μακριά τή λύπη καί τό σκότος τῆς ἁμαρτίας καί νά σέ συνοδεύει σέ ὅλη σου τή ζωή.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ὁ Γέρων Σκευοφύλαξ ἐδεξιώθη εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τόν χειροτονηθέντα καί τό ἐκκλησίασμα καί ηὐχήθη αὐτῷ προκοπήν καί πρόοδον εἰς τήν διακονικὴν αὐτοῦ διακονίαν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καί ταῖς εὐχαῖς τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος πάσης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

[1] Ἰδιόμελον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων

[2] Ἐκφώνηση τῆς Χειροτονίας

[3] Εὐχή Ε' Ἱεροῦ Εὐχελαίου

[4] Α' Τιμ. δ', 12-16

[5] Ματθ. ις', 25

[6] Λουκ. ιη', 29-30

<http://youtu.be/VzIBVK0Z77A>

